

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exempla, In Septem Capitalivm Vitiorvm Detestationem,
Per Qvadragesimam, An. 1646. narrata**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1649

§. 2. Praua iuuentutis educatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49161](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-49161)

talis, quæ meritò superiùs de Alfonsi regis ^{to Con-}
 fastu recitatæ subjiciatur, quia, vt Salustius ^{fessionis.}
 in Catilinaria ait, pecunia imperijq; libido sunt ^{Philip-}
 quasi materies omnium malorum. Namq; au- ^{Doulter.}
 ritia fidem, probitatem, ceterasq; bonas artes sub- ^{in Pæda-}
 uertit: proq; his superbiam, crudelitatem, Deos ^{gogo}
 negligere, omnia venalia habere edocuit. Quo- ^{Christiā.}
 niam igitur natura mortalium auida est impe- ^{part. 2.}
 rij, Et præceps ad explendam animi cupiditatem, ^{c. 15. §. 2.}
 vt idem in Iugurtha testatur historicus, ope-
 ræ pretium erit, damnum illius in exemplo
 ostendere.

In Italia, tempore P. Ioan. Lorini, qui
 primum anno 1634. Dolæ defunctus est,
 quidā nobili genere oriundus, albæ, vt aiunt
 gallinæ filius, à parentibus, vt sit, delicate
 educatus, in spem posteritatis creuit, &, ne
 serò malitiam disceret, à puero assueuit vani-
 tati. Sicut enim simiæ simiolos, quos habent
 charissimos, ita perditè amant, vt eos arctis-
 simè amplexantes comprimentésque occi-
 dant; sic plerumque parentes prolem, quam
 nimis, & vsq; ad insaniam diligunt, perdunt.
 Stultæ enim matres existimant, à se non ama-
 ri liberos, nisi illis omnia indulgeant. Quid-
 quid optimi est in mensa, quidquid in penu-
 gula arridet, id omne filijs, & quacunque
 horâ,

II.
 P R A V A
 I V V E N T U -
 T I S E D V -
 G A T I O .

60 Cap. II. De auaritia Itali fæneratoris,

horâ, tempestiuè intempestiuèque ingerunt, sine modo, sine mensura. Et, qui parentes pauperi ne detritum quidem calceum donare præ auaritia audent, filiolos suos purpura atque auro amiciunt. E cunis ad epulas & compotationes iubent eos apportari ; &, cùm adhuc pedibus non possunt consistere, jam debent nutricis manibus sustentati, ad musicam & numeros saltare. At, cùm quispiam interrogat, num jam quadrimi Deum orare possint? nimis esse adhuc teneri dicuntur. Neque, cùm fiunt adolescentiores, & gustare incipiunt suavitatem litterarū, permittuntur in eas seriò incumbere, ne cerebrum fatigent, aut studiorum nimio labore caput frangant. At caput non frangunt, cùm duas, tresque noctes continuas peruigilant, atque inter pocula & choreas præ lassitudine concidunt. Ite, mei parentes, & de nimia filiorum libertate, de licentia morum, de profusione pecuniarum conquerimini ; tales habetis, quales voluistis ; qualis & iste Nobilis fuit, qui, quando ad maturam ætatem peruenit, & jam sui iuris plenè esse cœpit ; tum verò multò magis in dolem suam exeruit : nequaquam cochleæ vita contentus, aut frugali mensa, otiali, ludere, epulari, magnis pretijs

tijs vestiri, choros instituere & choreas, munera missitare puellis, quin & vxoratis; & quidquid lasciuia amat, id facere, id dies noctesque cogitare coepit: multoq; postea magis, quando vxorem & familiam duxit. Sed non sine caussa dixit Christus: *Vae vobis dinitibus, qui habetis hic consolationem vestram: qui editis, qui bibitis, qui luditis, qui genio vestro indulgetis, qui canas dubias, qui populares queritis; esuriatis enim & sitiatis, & plorabitis. Dei dinites sunt, ait Comicus, deos decet opulentia, & factiones: nos homunculi sumus salillum anima, quam cum extemplo amisimus, & que mendicus, atque ille opulentissimus censetur ad Acherontem mortuus.* Quid pompa morituro? quid Attalica vestis, & conscientia verminosa? cur venter vnuis absunit, quod sufficeret tribus?

Hæc res sine pecunia non sit. Omnia pretijs suis constant. Vbi ergo vel pecuniæ nihil, vel nimis parum est, & deliciæ tamen pompæque appetuntur, argentum est, per artes, faciendū, vt lacunæ expleantur. Quas Nobilis iste artes, præ ceteris rebus cunctis, optimè nouerat. Vultis, ò lari hiantes, vultis, vultures, ab illo artes has discere? aut potius artes vestras in illo agnoscere? Auaritia enim III.
AVARI-
TIA VSU-
RAE MA-
TER.
eas,